

הפורתח בכל יום..

הניוז היומי של דרשו.

Dirshu
דרשו ד' ועוז
קרן עולמית לחינוך
ועידוד לימוד התורה

יום ראשון י"ז כסלו תש"פ | דף היומי בבלי: גדה נג.
דף היומי בהלכה: מסימן תמ"ח סעיף ג' עד אמצע הסעיף "ואם מכרו או נתנו".
מוסר: שמירת הלשון - שער התבונה פרק א' גם לימוד' עד פרק א' ונמצא לפי'.
קנין חכמה הלימוד השבועי: חובת הלבבות שער אהבת ה' פרק ג עד פרק ה



"הסבא לא נותן לי לחיות" | ממתי מזמינים מזוזות בחנות אופניים? | "הוא נתן לי עצה שעד היום אני אסיר תודה לו עליה" | 1782

הסיפור היומי

מעשה בסופר סת"ם שנכנס לחנות אופניים ויצא עם... הזמנה של 30 מזוזות



ממצווה לא מפסידים לעולם

המזווה. המוכר שמח מאוד, ואמר שהוא רוצה להזמין אצלי 4-5 מזוזות, כי גם בביתו יש כאלו שהוא צריך להחליפן.

"וזה היתה רק ההתחלה..."

"אדם נוסף שעמד בחנות והמתין לתורו, שמע את הדברים, והודיע לי שהוא זקוק ל-25 מזוזות, לביתו-שלו ולבתיים של שניים מבניו. 'הבוקר החלטתי לברר היכן יש סופר סת"ם שאצלו אפשר לרכוש מזוזות מהודרות', סיפר לי, 'והנה זימן לי הקב"ה אותך, כאן בחנות, כדי שלא אצטרך לטרוח...' האיש ביצע הזמנה של 25 מזוזות, והודיע שיזדקק לכמות נוספת, גם לבית הכנסת בו הוא משמש כגבאי.

"והנה מתוך שלא התעצלתי במצוות כיבוד אב, הרווחתי ממכירתן של כ-30 מזוזות. ברור כשמש שלא זו היתה כוונתי בקיום המצווה, אבל בזכות שהזדרזתי בכך, כדי לקיים את רצון ה' שציווה עלינו לכבד את הורינו, התגלגלו הדברים שיצאתי ברווח".
(פורסם במגזין 'במה', ובביטאון 'קול ברמה' בעריכת הרב משה מיכאל צורן שליט"א)

שח הגר"י זילברשטיין שליט"א: ת"ח המתגורר בבאר שבע סיפר לנו, שיום אחד מתקשר אליו אביו ומבקש ממנו שיעזור לו בתיקון חלק שהתקלקל באופניו. "אני מתעסק בצרכי סת"ם", מספר הת"ח, "ולמרות שהייתי מאוד עסוק, ואנשים קבעו אתי בענייני הסת"ם, דחיתי את כל הסידורים הללו, והסכמתי לגשת מיד לביתו של אבי, כיון שמדובר במצווה היקרה של כיבוד אב ואם.

"בסופו של דבר לא יכולתי לסדר את התקלה לבד, ונאלצתי לסור לחנות אופניים על-מנת שיתקנו את הבעיה. בחנות היה תור ארוך, וכך נמשך הזמן ונמשך, עד שרק כעבור שעתיים התכוננת לצאת מהחנות.

"והנה, לפני שיצאתי, שמתתי אל ליבי שיש איזשהו חדרון בחנות שלפי ההלכה זקוק למזווה, ובעל החנות לא השגיח בכך. הערתי על כך למוכר, וכיון שהיתה בו יראת-שמים, הוא שאל אותי על-אתר אם אני יודע היכן משיגים מזווה מהודרת. הצגתי את עצמי כמי שמתעסק בסת"ם, ואמרת לי שאני עצמי יכול לספק לו את

קבל את גיליון 'לקראת שבת' ישירות למייל שלח מייל: dirshu@dirshu.co.il

"בית של תורה": לראשונה - מעמד היסטורי לנשות נבחני 'דרשו'



המעמד יתקיים במוצאי שבת ק"פ פר' מקץ באולם טדי בבנייני האומה במקביל למעמד הסיום המרכזי שיתקיים באולם אוסישקין הסמוך

שעושות הכל על מנת לאפשר לאב המשפחה לשקוד על התורה ולהיבחן ולהפוך ליהודי המחזיק את העולם בתורתו. בשל אילוצים טכניים רק 1500 מקומות יהיו למשתתפות המעמד, ובמהלך השבוע תפתח מכירת הכרטיסים בשיטת כל הקודם זוכה, כאשר לנשות חתני "קניין ש"ס" תינתן עדיפות מובהקת ברכישת כרטיסים. בהנהלת דרשו מסבירים כי המהלך הוא חלק משאיפה לייקר את התורה ולהוקיר את מי שבמשך שבע וחצי השנים האחרונות תמכה, חיזקה ונשאה את עול הבית כדי לקיים בעצמה "בית של תורה".

במקביל לאירועי ומעמדי סיום הש"ס בכל רחבי תבל, 'דרשו' יערוך השנה מעמד מיוחד להוקרה לנשים העומדות מאחורי תלמידי החכמים נבחני דרשו. המעמד יתקיים במוצאי שבת קודש פרשת מקץ באולם טדי בבנייני האומה במקביל למעמד סיום הש"ס המרכזי שיתקיים באולם אוסישקין הסמוך. במהלך המעמד יוקרן לנשות דרשו השלב שבו מתקיים הסיום, כאשר לאחר מכן יחל אירוע ייעודי לנשים, עם תכנים מותאמים וייחודיים. למעמד המיוחד ששמו "בית של תורה", יגיעו נשות גדולי ישראל "אשת חבר", שיכבדו את האירוע בנוכחותן, ויביעו הערכה על ההקרבה העצומה לאורך כל השנה מצד נשות הלומדים,

על דא ועל הא

מרון ראש הישיבה הגאון רבי גרשון אדלשטיין שליט"א: "מן הדין צריך לתת את המעשרות להורים, שהם הקרובים ביותר, וגם יש בזה חיוב מצד הכרת הטוב על כל מה שנתנו לו ההורים כל חייו"



וגם: האם ראוי לקרוא בשבת את דברי התורה המופיעים בעיתון?

השנה שאז נגזר מי יעני ומי מעשר, ואף שזכויות יכולות לשנות את גזר הדין, אך מכל מקום חמדת הממון בטעות יסודה. ונמצא שכל השתדלות עבור חמדת הממון היא ללא תועלת ורק מוסיפה קושי על החיים".

וכאן התייחס מרון הגר"ג שליט"א לעניין חובת נתינת המעשרות להורים, ואמר: "אך יש דבר חשוב שלא כל הציבור מודע לזה, והוא, שהורים נותנים לילדיהם את כל צרכיהם, למרות שאין זה חיוב, אלא שמרוב אהבתם לילדיהם הם נותנים לו כל צרכיו, ואף כשמגיע עת נישואין נותנים עבורו כל צרכי הנישואין וקונים לזוג דירה, מה שיוצר קושי גדול אצל ההורים. והזוג מרוויח ממתנות לחתונה וממשכורות וכדו', וצריכים להפריש מעשר, וההלכה שהקרוב קרוב קודם, ועל כן מן הדין צריך לתת את המעשרות להורים שהם הקרובים ביותר. וגם יש בזה חיוב מצד הכרת הטוב

בשיעור הקבוע שמתקיים בביתו, התייחס מרון רה"י הגר"ג אדלשטיין שליט"א לענין חיוב נתינת המעשרות בראש ובראשונה להורים, הן מצד ההלכה שקרוב קרוב קודם, והן מצד חובת הכרת הטוב.

הדברים נאמרו בתוך שיחה שנשא מרון שליט"א על ענין חמדת הממון: "בטבע האדם יש חמדת הממון", אמר, "כפי שאמרו חז"ל יש לו מנה רוצה מאתיים, ונמצא שתמיד חסר לאדם. ודבר זה גורם קושי בחיים, וכמו שאחז"ל אין אדם מת וחצי תאוותו בידו... טבע זה של חמדת הממון מונע מהאדם שמחה, וידוע שכתב החינוך שהשמחה נצרכת לבריאות הגוף כמו אכילה ושתייה, ואם כן חמדת הממון פוגעת בבריאות.

"ואמנם חמדת הממון היא טעות", הוסיף מרון שליט"א, "היות ואדם צריך ממון למזונותיו, והרי מזונותיו קצובים לו מראש

בגוש דן והסביבה להפעיל תחבורה ציבורית חנימית בשבת. בין השאר אמר מרן שליט"א: "צריך להקפיד שלא לקרוא עיתונים בשבת. אמנם ביום שישי יוצא עיתון גדול, ואפילו שמים שם דברי תורה, אבל בשבת לא צריך לקרוא את העיתון". עוד אמר, כי "גם את הדברי תורה שיש בעיתון לא צריך לקרוא בשבת כי על ידי שקוראים את הדברי תורה נמשכים לקרוא גם את הדברים האחרים".

על כל מה שנתנו לו ההורים כל חייו, ואם יכול להקל על סבלם של ההורים, אין שום סיבה שההורים ימשיכו לסבול" (הדברים הובאו בעיתון 'שחרית').

בנוסף, בשיחה שמסר מרן הגר"ג שליט"א בשבוע שעבר לעשרות אברכים שהתאספו במעונו, עמד על מספר דברים הצריכים חיזוק בקדושת השבת, וזאת בעקבות חילולי השבת המתרבים לאחרונה, ובפרט עקב החלטתם של כמה ראשי ערים

סיפור להתחלה

**"צערי היה מתחזק עת הייתי פוגש בישיבתנו
הק' את הרב יהושע הכהן שליט"א מח"ס כרם
יהושע, המפורסם בהיקף ידיעותיו בש"ס. לפעמים
הייתי שואל אותו - איך עושים את זה!?!..."**



**"ואז הוא נתן לי עצה שעד היום אני אסיר תודה לו עליה" - סיפורו של
הרה"ג ר' נחמן ארוש שליט"א ר"מ בישיבת 'חוט של חסד'**

כהן נתן לי, הרים את הלימוד למשהו אחר לגמרי. הצעתו הייתה פשוטה למדי אך מקורית ביותר: הרב יעץ לי לפתוח שיעור 'דף היומי', וכך אזכה ל'מחייב', ואצטרך להכין היטב את הדף על מנת למסרו לפני הציבור, וכך אקנה ידיעה מקיפה בש"ס.

הודו להשם, קיבלתי את הצעתו. פרסמתי בישיבתנו הק' על פתיחת שיעור ב'דף היומי', וב"ה רבים וטובים הצטרפו לשיעור, ואף זכינו והשיעור אצלנו נמשך כשעתיים וחצי בכל יום עם השתדלות מיוחדת שכל אחד יבין היטב את הסוגיא בהבנה מלאה. כך שלפעמים הרגשתי בעצמי אחר שיעור, שלמדתי את הדף שמונה פעמים, כי במהלך השיעור חזרנו שוב ושוב על מהלך הגמרא כדי להבינה על בורייה.

כעת, לאחר למעלה משבע שנים, כשאנו הולכים ומתקרבים לקראת סיום הש"ס, לבי מלא התרגשות. הן מעצם העניין שאכן היה לי 'עול תורה' להתכונן תמיד מראש, למען אצליח להעביר וללמד את החומר על בוריו; ולצד זאת, מהמחזה המפעים ומדהים שאני זוכה לראות, כיצד יהודים שבעבר היו מהעבר השני של היהדות, מתכוננים כעת ברגשי קודש לקראת סיום הש"ס כולו. הרב ארוש חותם בלהט: אני פונה ומייעץ לכל מי שרוצה לקנות ידיעה בש"ס, שיפתח שיעור ב'דף היומי' וירוויח בגדול. גם מחויבות לשיעור, וגם הבנה טובה של הדף...

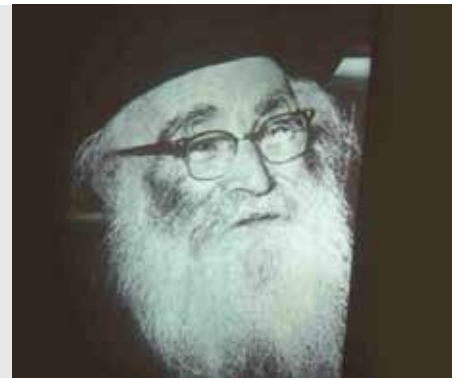
את הסיפור דלהלן מעביר לנו הרה"ג ר' נחמן ארוש שליט"א: ברוך השם אני משמש כמג"ש בישיבת 'חוט של חסד', שם אנו זוכים להעביר שיעורים בעיון לתלמידים. אך מפעם לפעם כאב לי העניין של חסרון הבקיאיות והיקף הידיעות בש"ס, כי כידוע, בלימוד ה'עיון' קונים בקיאיות במסכת הנלמדת, אבל קשה לרכוש ידיעות במרחבי הש"ס, ומי מדבר על שליטה וידיעת הש"ס כולו. צערי היה מתחזק עת הייתי רואה ופוגש בישיבתנו הק' את הרב יהושע הכהן שליט"א בעל מח"ס כרם יהושע, המפורסם בהיקף ידיעותיו בש"ס. לפעמים הייתי מתעניין אצלו - איך עושים את זה? והוא היה מתעקש בתוקף שהכל בא רק מחמת עמל ולא מחמת ראש טוב. כך שהדבר היה כואב לי הרבה, בפרט שאצלנו בברסלב עשו עסק מהחשיבות והנחיצות ללמוד ולסיים את כל הש"ס.

לפני כשבע וחצי שנים, תקופה קצרה לפני סיום הש"ס, שוחחתי עם הרב כהן ותיניתי בפניו את צערי, שאני לא רואה איך אזכה ללמוד את כל הש"ס. ואז הוא נתן לי עצה, שעד היום אני אסיר תודה לו עליה. על כן, בפרט כעת לפני תחילת המחזור החדש ב'דף היומי', נראה לי שמצווה לפרסמה, כדי שתביא אי"ה ותועלת לעוד הרבה יהודים שיזכו ללמוד את כל הש"ס.

אדגיש מראש: גם עד אז למדתי 'דף היומי' כמו מו"ר אבי הרב שלום ארוש שליט"א הקובע שיעור ב'דף היומי'. אך הרעיון שהרב

קבל את גיליון 'לקראת שבת' ישירות למייל שלח מייל: dirshu@dirshu.co.il

פעם הגיעו אליו זוג הורים מודאגים עם תלונות רבות על ילדם. הוא עצלן, לא מסדר את הבגדים, לא מברך כראוי, וכו' וכו'. מתוך דבריהם הבין רבי אריה בפקחותו את הדבר החמור ביותר, שאותו הם לא הזכירו...



פרק מאלף בתורת החינוך מהצדיק הירושלמי רבי אריה לוין זצ"ל

יקרים, את התרשמותי מבנכם היקר בהתנהגותו בחיידר. וכאן חל מפנה עצום בצורת השיחה, ר' אריה בחכמתו החל לדבר בשבחו של הילד, הוא האריך לשבח ברוב התפעלות את ישרותו וטוב לבו, והתייחסותו ברצינות ואחריות לכל הלימודים. - הוא הראה בפניהם כמה ציונים משובחים שהוציא הילד במבחנים השונים שנערכו בתלמוד תורה, וסיפר עד כמה הצוות מרבה לדבר בשבחו של תלמיד נעים זה!

מתחילה היו ההורים מבולבלים קמעא, הם היו בטוחים שגם בחיידר הוא תלמיד עצלן, ועל כך באו הנה כדי לטכס עצה כיצד להעלותו על דרך המלך. והנה שומעים הם כאן אינפורמציה הפוכה בדיוק! המנהל הרוחני והצוות כולו ממש מרוצים מילדם! אט אט החלו להפנים, שאין כאן 'צעקה נוראה' כל כך כפי שחשבו... הם יצאו ממשרדו של רבי אריה בתחושת שמחה עצומה, כמי שאבן גדולה נגולה מעל לבם! בדרכם הביתה רכשו מתנה יקרה לילדם האהוב, וכשחזר מן החיידר התקבל להפתעתו בשמחה ואהבה גדולה! ההורים סיפרו לו על ביקורם בתלמוד תורה, ועל השבחים הרבים שהרעיף עליו המנהל הדגול!

רבי אריה הצדיק המשיך לעקוב תקופה ארוכה אחר חינוכו של ילד זה, ולאחר עוד כמה שיחות שכאלו עם ההורים, בהם חזר והדגיש בפניהם את מעלותיו הרבות של הילד וחשיבות נשמתו הגדולה, חל שינוי עצום לטובה באווירה שבבית, הקולות יחדלון והשמחה והשלום אהבו, ולימים התגדל אותו תלמיד ונעשה לאחד מגדולי מרביצי התורה שבעיר הקודש ת"ו.

ללמדנו פרק חשוב מאוד בתורת 'טיב החינוך', שלפעמים כל עתידו של הילד החניך תלוי רק בצורת היחס שאנו מתייחסים אליו. כשמתייחסים אל הנער בדרך הטוב להעריכו לעודדו ולרוממו, זוכים לראות הצלחה מופלגה בחינוך הבנים!

(טיב הקהילה)

סיפר הגה"צ רבי גמליאל רבינוביץ שליט"א: אחד מנכיי הדעת בירושלים של מעלה בדור שלפנינו, היה הצדיק הירושלמי המפורסם רבי אריה לוין זצ"ל, משגיח תלמוד תורה וישיבת "עץ חיים" שבתוככי ירושלים. הוא היה אמן החינוך, והתייחסותו לכל ילד וילד בתלמוד תורה היתה כבנו יחידו ממש, כשהוא מרעיף אהבה עצומה במסירות אין קץ לתלמידיו.

יום אחד הופיעו במשרדו זוג הורים מודאגים, ששפכו 'תלונות' רבות בזו אחר זו על בנם יקירם הלומד בחיידר. הוא מתעצל בקימתו בבוקר! מתעצל בהליכתו לישון בערב! אינו מסדר את בגדיו וצעצועיו מדי יום! אינו מברך את ברכתיו כראוי! - ועוד כהנה וכהנה שלל רב של פגמים...

מתוך כל אותן טענות ומענות שהטיחו ההורים, הבין ר' אריה בפקחותו שהדבר החמור ביותר, שממנו לא דיברו ההורים, הוא עצם האווירה העכורה השוררת בתדירות בבית! - מזה עידן הוא הבחין בדוק של עצבות הנסוך על פניו של הילד, ככל שניסה לדובבו ולעודדו ולשמחו לא עלתה בידו. - עתה התבררה לפניו סיבת הדבר, כשפיהם של ההורים תמיד מלא רק דרישות תביעות ופקודות, והרוח בבית גדושה בכעסים לחצים ומתחים, המעכרים את האווירה וממרמרים את טעם החיים!

המדובר היה בילד טוב למדי, בינוני ומעלה, לא מן החלשים והגרועים כלל וכלל, כפי שניסו ההורים להציג. הוא אמנם לא היה מן המצוינים והעילויים הבולטים בהצלחתם, אבל מן הטובים והישרים שבכיתתו, שרבי אריה תלה בו תקוות רבות, ואמר עליו שאם רק ינצל את הזמן כראוי עדין לגאון!

כשהבין ר' אריה את אשר לפניו, כאב לבו מאוד על הטעויות הרבות שעושים ההורים הללו בחינוך בנם. ולאחר ששמע את כל דבריהם וטענותיהם, אמר: עתה אציג נא אני בפניכם, הורים

***4992 או 077-2222-666**



קו השיעורים של 'דרשו' - לחייג, ללמוד, לדעת

סיפר לי רבי ישראל שפירא, שהלך פעם ברחוב ברוסיה וממולו מגיע גדוד חיילים. הוא מסתכל ורואה לפניו המפקד מוכרות לו. המפקד גם הוא מסתכל עליו, עוצר את הגדוד, ניגש אליו ושואל: "ישראל?..."



ליומא דהילולא של מרן הגה"צ רבי יוסף יוזל הורביץ זצ"ל, הסבא מנובהרדוק

הישיבה לפעול כרגיל. היה זה מוצאי שבת, מרן הסבא אמר שיחה לפני מעריב, התפללו מעריב ומרן הסבא החל בהבדלה.

"לפתע באמצע הבדלה נכנסים בולשביקים. מרן הסבא המשיך בשלו כאילו כלום לא קרה. מספרים כי לא נזלה טיפה מן הכוס. הוא סיים את ההבדלה, שתה מן הכוס, פנה אליהם ואמר: 'מה אתם רוצים ממני?'... הם הסתובבו והלכו.

"בענין זה סיפר לי רבי ישראל שפירא, שהלך פעם ברחוב ברוסיה וממולו מגיע גדוד של חיילים. מלפנים הולך המפקד, הוא מסתכל ורואה כי פניו מוכרות לו. המפקד אף הוא מסתכל עליו, עוצר את כל הגדוד, ניגש אליו ושואל: 'ישראל?...' "

"אומר לו רבי ישראל: 'תראה מה נהיה ממך'..."
 "תשמע ישראל, אומר המפקד, 'מרן הסבא אינו מניח לי לחיות. אני בא לעשות עבירה, ודמותו ניצבת מול עיני. אין לי טעם בחיים'..."

"הבטחון וההפקרות המוחלטת להקב"ה כפי שראיתי אצל תלמידו רבי גרשון זצ"ל, היו אף הם כה מוחשיים, עד כי מעולם לא נשמעה ממנו המילה 'שלי'. הוא לא ניכס שום דבר לעצמו, למעט פעם אחת כאשר לא מצא את תפיליו, שאל 'היכן התפילין שלי', ותיכף עצר את עצמו ואמר: 'איך אמרתי שלי?', ושוב תיקן את עצמו: 'התפילין הם אכן שלי'..."

"עד כדי כך הפקיר את כל עניני העולם הזה, עד כי לא היה לו כלל כסף בבנק, ואף כאשר הגיעה המחאה בנקאית לידו לא הסתכל בסכום שרשום בה."

מבלי שיהיה בכיסו כל כסף עבור הנסיעה. לקח ספר בידו והחל מעיין בו.

כידוע, היו לו לא מעט מתנגדים. באו ושאלוהו האם הוא מתכוון לנסוע, וכיצד? אמר להם: "אם אצטרך, אסע". סיכמו, כי איש מביניהם לא יתן לו את התשלום לנסיעה. "כך נלמד אותו לקח", אמרו.

חמש דקות לפני הנסיעה, דלפק הכרטיסים כבר נסגר. נותר חלון קטן פתוח, לאפשרות שמאן שהוא יגיע ברגע האחרון. לפתע מגיע גביר, ניגש לרבי יוזל ושואל: "יש לכם כרטיס? בוא עמי ותיקח כרטיס".

אמרו האנשים לרבי יוזל: "מסתמא ידעת שאדם זה יבוא". אמר להם הגביר: "אני בעצמי לא ידעתי כי אסע עד לפני חצי שעה. ברגע האחרון קיבלתי מברק".

ורבי יוזל עצמו? עבורו לא היה בדבר כל חידוש. הוא לא נסע לטובת עצמו כי אם עבור חיזוק ישיבותיו. הוא היה בטוח כי אם יצטרך לנסוע - יסע. כך הוא חי, וכך ציווה את תלמידיו ואת הבאים אחריו.

את המעשה הנ"ל סיפר הגה"צ רבי ישראל דוד ניונר, מגדולי תלמידיו של הגה"צ רבי גרשון ליבמן זצ"ל וממעתיקי השמועה של שיטת נובהרדוק, בתוך שיחה מקיפה ומיוחדת עם ישראל גרינוולד מ'יתד נאמן' (וישלח תש"ע), לרגל יומא דהילולא של מרן הסבא זצ"ל.

"המעשה הבא", הוסיף, "אף הוא ימחיש את מידת בטחונו של מרן הסבא. כידוע, אף בימים שבהם שלטו הבולשביקים המשיכה

חוויה רוחנית יומית מדי יום אצלך במייל

'ניוזלטר' מלא וגדוש בתוכן תורני - הלכתי, אקטואלי ומרתק. עם סיפורים, רעיונות, ווארטים ועוד... בהגשה מקצועית עם טעם של עוד... להצטרפות שלח מייל ל-

dirshu@dirshu.co.il

הפורתח בכל יום..

הניוז היומי של דרשו.



אולי הסיפור שלך? יגרום ליהודי להתחיל דף היומי!

שלח את סיפורך ל- Info@dirshu.co.il ותזכה שבזכותך עוד יהודים יתחילו ללמוד דף היומי

השונ"ת היומי

"תרום 200 שקלים במזומן או 220 שקלים בתשלומים, וקבל כרטיס הגרלה" - האם זו ריבית?



משולחנו של הרה"ג רבי מרדכי הלוי שוורצבורד שליט"א מורה הוראה 'נאות שמחה' - מודיעין עילית

תשובה: כיון שזה בדרך מקח ולא בהלוואה, אלא מכירת זכות הגרלה במחיר מזומן ומחיר גבוה יותר בהקפה, זוהי ריבית מדרבנן שאותה התירו בכספי מצוה לצרכי החזקת תורה, כמבואר ביו"ד סי' ק"ס סעיף י"ח, ובספר ריבית ברורה פרק ב' סעיף ל"ח. ומצוה גדולה לתמוך בעמלי תורה, וברוך אשר יקים את דברי התורה הזאת.

שאלה: מוסדות התורה פתחו במגבית קודש, כאשר ניתן להכנס להגרלה על מכונת וחפצים יקרי ערך בסכום של 200 ש"ח במזומן; או בעשרה תשלומים כפול 22 ש"ח, שזה 220 ש"ח; או ב-12 תשלומים כפול 20 ש"ח שזה 240 ש"ח. וישנו גם מסלול נוסף: להכנס פעמיים להגרלה בתשלום של 300 ש"ח במזומן, או בעשרה תשלומים כפול 320 ש"ח שזה 320 ש"ח. והשאלה, האם יש בזה ריבית?

הצטרפו לעשרות אלפי הנבחרים החדשים שיבחנו במבחן הראשון על מסכת ברכות

להרשמה ולהצטרפות חייגו:

02-560-9000



להתקשר לתורה

מסביב לשעון

24 שעות ביממה

חדש בקו השיעורים

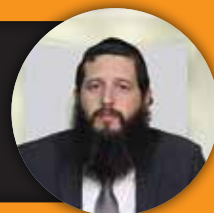
כל העדכונים וכל המידע על סיומי הש"ס של 'דרשו' עכשיו בעברית ובאידיש
שלוחה 6/1-2

מאת הרבנים הגאונים שליט"א



הרב **מאיר שפרוך** שליט"א
הדף היומי בבלי • עברית

שלוחה 2/2



הרב **אליהו אורנשטיין** שליט"א
הדף היומי בבלי • עברית

שלוחה 2/1



הרב **אפרים סגל** שליט"א
הדף היומי בבלי • עברית-אידיש

שלוחה 2/3-4



הרב **אריה זילברשטיין** שליט"א
הדף היומי בהלכה • עברית

שלוחה 1



הרב **יוסף ברגר** שליט"א
ווארט עם סיפור בראי הפרשה

שלוחה 7



הרב **מרדכי שלמה פריינד** שליט"א
הדף היומי בהלכה • אידיש

שלוחה 1/3/1



הרב **אברהם פוקס** שליט"א
הפנתח בכל יום - המייל היומי של דרשו

שלוחה 3



הר' **שלום יכנס ואברהם פוקס** שליט"א
לקראת שבת מלכתא
סיפורים ופנינים מפרשת השבוע

שלוחה 7

קו השיעורים של 'דרשו' - לחייג, ללמוד, לדעת

חייגו: *4992 או 077-2222-666

האם מותר לאכול חמץ פחות מ'כזית' שעבר עליו הפסח?



ואם 'ביטל' את כל החמץ שברשותו, שאז אינו עובר על 'בל יראה', אלא שלא היה באפשרותו לבער את החמץ בפועל ולכן נותר ברשותו - נחלקו הפוסקים אם החמץ מותר לאחר הפסח; ובמקרה שהדבר כרוך בהפסד כספי גדול, החמץ מותר בהנאה, אך לא באכילה.

[שו"ע תמח, ג, משנ"ב ז רט, וביה"ל ד"ה אפילו; ביאורים ומוספים דרשו, 21]

כפי שלמדנו, חמץ של ישראל שנותר ברשותו בפסח, אסור לאחר הפסח באכילה ובהנאה. איסור זה חל גם במקרה שהחמץ נותר ברשותו בשגגה או באונס. ולמרות שאיסור זה הוא קנס שקנסו חכמים משום שהשהה את החמץ ברשותו באיסור, קנסוהו גם במקרה של אונס, כדי שלא יבואו להשהות את החמץ במזיד. (וראה להלן). ואף חמץ שכמותו פחותה מ'כזית', אסור לאחר הפסח.

גוי שייצר חמץ בפסח מדגן של ישראל ללא ידיעתו - האם החמץ מותר באכילה לאחר הפסח?



בלתי סביר לא אסרו חכמים חמץ שעבר עליו הפסח, ובנדוננו, הישראל לא היה אמור כלל להעלות בדעתו שהגוי יטחן את הדגן ויאפה ממנו חמץ ללא ידיעתו; ואם משום שיש ספק בדבר, שמא החליף הגוי את הדגן או את הקמח בַּשָּׁלו, וחמץ של גוי מותר לאחר הפסח.

[ביה"ל תמח, ג, ד"ה אפילו; ביאורים ומוספים דרשו, 22]

ישראל שהיה בבעלותו דגן שלא החמיץ, והפקידו בטחנת דגן שבעליה גוי, והגוי טחן את הדגן בפסח ללא ידיעתו, ואפה ממנו לחם או שאר מאפי חמץ - יש אומרים שהישראל רשאי לדרוש מהגוי את דמי הדגן, שהרי הזיקו בכך שאפאו ועשה ממנו חמץ, ולכן אין זה נחשב להנאה מהחמץ, אלא לקבלת תשלום עבור הנזק; ואילו החמץ עצמו אסור באכילה ובהנאה. אך יש אומרים שהחמץ מותר אף באכילה; אם משום שבאונס

חמץ גזול שעבר עליו הפסח - האם מותר באכילה?



עובר ב'בל יראה'. אולם, גוי שגזל חמץ מישראל - יש מהאחרונים שצידדו להתירו, משום שלדעתם יש ספק שמא הגוי החליפו בחמץ אחר; ואף אם ניכר שזהו החמץ הנגזל, לדעתם הנגזל אינו עובר על 'בל יראה', וכמובן, גם הגזלן הגוי אינו עובר עליו.

[ביה"ל תמח, ג, ד"ה חמץ; ביאורים ומוספים דרשו, 24-26]

ישראל שגזל חמץ מישראל, ועבר עליו הפסח ברשות הגזלן - יש שמתירים את החמץ לאחר הפסח אף באכילה, משום שלדעתם, הנגזל אינו עובר ב'בל יראה', ואילו הגזלן אינו יכול לאסור דבר שאינו שלו בכך שאינו מבערו. אולם, דעת גדולי הראשונים, ורבים מהאחרונים, שהחמץ אסור לאחר הפסח; אם משום שלא חילקו חכמים בתקנתם, ואם משום שלדעתם הנגזל

* חמץ של גוי, או של הפקר שעבר עליו הפסח, מותר באכילה ובהנאה, כיון שלא עברו עליו באיסור 'בל יראה' ו'בל ימצא'.

* אם גוי מביא לישראל חמץ בפסח - אסור לישראל לקבלו, משום איסור 'בל יראה' ו'בל ימצא'. ועליו אף להקפיד שלא יראה ממעשיו כי הוא מעונין בחמץ.

* חמץ שעבר עליו שמיני של פסח, אף שאין איסורו מדאורייתא, אסור לאחר הפסח באכילה ובהנאה.

מה שלמדנו לפני מאה ימים:

להיכן שלח האריז"ל את רבי חיים ויטאל בחול המועד? ומה ביקש הכתב סופר בעת חוליו האחרון?



ביום טוב, ולא בראש חודש, כי אז נפשותם עולות למעלה, ואינן מושגות על הקבר. ופעם אחת שִׁלְחָנִי על קברי הצדיקים בחול המועד להתפלל עליהם, אבל לא נשתטחתי".

ואף בנוגע לשבת - מסופר על הכתב סופר שביקש בעת חוליו האחרון שילכו להתפלל על קברי אבותיו. ומאידך, יש שהורו להימנע מהליכה לבית הקברות בראש חודש, אף לתפילה.

[ביאורים ומוספים דרשו תכ, 1]

כתבו ראשונים שאין ללכת בראש חודש לבית הקברות. ופירשו האחרונים, דהיינו כדי לקונן על המת, וכגון להקים מצבה ולישא דברי הספד כנהוג בשעת הקמתה; אבל לתפילה, כגון לאמירת תהילים ב'ארציט', או לרפואת חולה, מותר.

וכך מספר רבנו חיים ויטאל בספר החזיונות: "ציוה אותי (רבו האריז"ל) שלא אמנע מלייחד הייחודים שמסר לי, ושאם אלך להשתטח על קברי הצדיקים... שלא אלך לא בשבת, ולא

הלוח היומי

י"ז בכסלו | רבי שלמה ב"ר יחיאל מיכל היימן זצ"ל, ר"י תורה ודעת ובעל חידושי רבי שלמה



ביום זה בשנת ג' אלפים תי"ד, הוקם בי"ד מיוחד לבירור היחוס, כאשר באו השרים והתוודו לפני עזרא הסופר על שיש מעמ"י שנשא נשים נוכריות... "וְכִשְׁמַעֲנִי אֶת הַדְּבָר הַזֶּה קָרַעְתִּי אֶת בְּגָדֵי וּמְעִילִי, וְאָמַרְטָה מִשְׁעַר רִאשֵׁי וְזָקְנֵי וְאֲשָׁבָה מְשֻׁמֵּם... (עזרא פ"ט-י)" והשביע את העם לגרשם ולשם כך הוקם הבי"ד המיוחד לבירור היחוס.

יארציט:

תרי"ח: רבי שלמה זלמן ב"ר אברהם פרנקל זצ"ל, הרבי מוויליפולין.

תר"פ: רבי יוסף יוזל ב"ר שלמה זלמן הורביץ זצ"ל, הסבא מנובהרדוק, בעל מדרגת האדם.

תש"ה: רבי שלמה ב"ר יחיאל מיכל היימן זצ"ל, ר"י תורה ודעת ובעל חידושי רבי שלמה.

תשכ"ז: רבי אברהם יוחנן ב"ר יעקב בלומנטל זצ"ל, מייסד בית היתומים בלומנטל.

תש"ס: רבי שלום ב"ר דוד הכהן ברנדער זצ"ל, ר"י בעלזא ורו"כ קדשים קדושת אהרון, ובעל חוקת היום.

מתי יש להקפיד בסיפור לשון הרע לתועלת, שיהיה דווקא בפני שלושה?



הצטרפו אלינו ללימוד היומי ב'חפץ חיים'

היא בפרסום הדברים [וכלשון החפץ חיים בסעיף א' - "כדי לעזור לאשר אשם לו ולגנות המעשים הרעים בפני הבריות"], אבל כשהיתר הוא לתועלת אדם מסוים, ודאי שצריך להקפיד שלא ישמעו זאת אנשים נוספים מלבד מי שנצרך לתועלת (שיעורים בחפץ חיים).

בסעיף ח' מוסיף החפץ חיים, כי אם יש עליו אימה מן האיש ההוא שמדבר עליו, אפשר שיש להקל שיוכל לספר הדבר אפילו שלא בפני שלושה.

עוד מציינים בביאורים ומוספים, כי כשהתועלת היא להציל מנזק ממשי, כגון שעומד לחרפו, ורואים כולם שכוונתו בסיפורו רק לתועלת, כתב בבאמ"ח להלן (ס"ק לה) שאין צריך לספר הדבר בפני שלושה.

בסעיף ז' (כלל י' מהלכות לשון הרע) הנלמד היום בסדר הלימוד היומי ב'חפץ חיים', מבאר רבנו את התנאי השלישי להיתר לספר לשון הרע על אדם שעשה עוולה לרעהו "כדי לעזור לאשר אשם לו ולגנות המעשים הרעים בפני הבריות" - שיוכיח קודם את הנידון. וכותב ה'חפץ חיים', כי זאת דווקא בסתמא, אך אם הוא יודע ומכיר בו שלא יקבל תוכחתו, אין צריך להוכיחו.

בנוסף, עליו לספר את הדברים בפני שלושה, כי אם יספר בפני אחד או שניים בלבד, ייראה שהוא מתכוון שלא יגיעו הדברים לידי הנידון, משום שהוא רוצה להחניף לו ולגנוב את דעתו, ורק בסתר הוא מגנהו, ונראה כנהנה בסיפור לשון הרע על חברו [ובכך שהוא מביא עצמו לידי חשד מהשומעים, הוא עובר באיסור אבק לשון הרע - ביאורים ומוספים].

בביאורים ומוספים מציינים, כי זאת דווקא כאשר התועלת



מרון הגרש"ז אויערבאך היה מאריך בברכת המזון ומוציא את התיבות מפיו כמונה מעות, בכוונה ובמתנות. באחד מן הימים נחפו מאוד לדרכו, זמנו היה דחוק במאוד, ואף שהיתה זו עת אכילתו מיהר ביותר לסיימה, אולם משהגיע לברכת המזון בידך כדרכו בקודש מאז, במתנות, באורך רוח, כמונה מעות, ללא סימן של מהירות ודחוק השעה. (המאור הגדול - תודלות הרש"ז אויערבאך עמ' קא)

נשתדל לברך ברכת המזון במתנות, ואף בשעה שאנו ממהרים מאד, נתאמץ לברך בנחת